BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİNİ!

İşçi Köylü Kurtuluşu

TKP (ML) MERKEZİ KİTLE YAYIN ORGANI OCAK '94 ÖZEL SAYI: 2

PARTİ ŞEHİTLERİNİ ANMA HAFTASINDA: ŞEHİTLERİMİZİ ANARKEN!

"Selam Olsun Apaydınlık Günlere
Çekiçle Dirgenle Yürüyenlere
Selam Olsun Halk İçin Ölenlere
Silah Elde Toprağa Düşenlere"!..

ALTINÇAĞA VARMA MÜCADELESİNDE KANLARIYLA DEVRİMİN YOLUNU KIZILLAŞTIRARAK BEDENEN ARAMIZDAN AYRILAN PATİMİZİN TÜM ŞEHİTLERİNİ; MARKSİZM-LENİZM-MAOİZM BİLİMİNİN O GÖRKEMLİ MEŞALESİYLE SELAMLAYARAK, ÖNLERİNDE SAYGIYLA EĞİLİYORUZ!

ŞEHİTLERİMİZİ; yirminci yüzyılın en büyük KOMÜNİSTİ ve ezilen halkların önderi Lenin yoldaşın bizlere bıraktığı o parlak erdemler ve ilkeler ışığında ayrılmayacağımıza dair ant içerek saygıyla anıyoruz!

ŞEHİTLERİMİZİ, bilimsel sosyalizmin doruk noktası olan MAOİZM günümüzde savunulmadan, proletarya ve tüm ezilen halkların özgürlüğüne kavuşamayacağı ilkesi ve ruhuyla, bir kez daha selamlıyoruz. Ve bu ilkelerden şaşmayacağımıza dair söz vererek anıyoruz.!

Kızıl güllerimizi, Partimizin devamı olduğu Türkiye Komünist Partisi (TKP)'nin ilk kurucusu ve Türkiyenin ilk büyük Komünisti büyük önder Mustafa SUPHİ yoldaşın Türkiye proletaryası ve onun şahsında da bizlere armağan ettiği bilimsel ilkelerin şavkıyla selamlıyor ve bu meşalenin ışığından şaşmadan yürüyeceğimize dair ant içiyoruz!

KARDELENLERİMİZİ; Partimizin kurucu önderi, ordumuz **TİKKO**'nun Başkomutanı ve çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının en büyük komünist öğretmeni **İBRAHİM KAYPAK-KAYA'nın ÇİZDİĞİ GÜZERGAHTAN** asla ayrılmayacağımıza; bu ilkeler ve çizgiye yabancı tüm düşünce ve akımlara karşı onun ışığıyla amansız bir mücadele yürüteceğimize bu kızıl bayrağın lekelenmesine asla ve asla müsaade etmeyeceğimize dair bir kez daha söz vererek anıyoruz!

Kutup yıldızlarımızı, engin ufukları fethetme mücadelesinde bize cesaret veren MLM ideolojisinin ruhuyla selamlıyoruz!

Kızıl kartallarımızı, işkencehanelerde **SER VERİP'TE SIR VERMEYENLERİN,** kızıl direnme bilinciyle selamlıyoruz!

Karanlığa kurşun sıkan şehitlerimizi hiç sarsılıp-ürkmeden ve kahkahalar atarak darağaçlarına doğru yürüyen ve cellatların yüzüne tükürerek ölümden hiçmi hiç korkmayanların cesaret, inanç, kararlılık, umut dolu kahramanlık ruh ve tavırlarıyla selamlıyoruz!

Şehitlerimizi, esaret altındaki tutsakların düşmanlarına hiçmi hiç ödün vermeden direnen ve bu uğurda şehit düşenlerin direngenlik ruhuyla saygıyla selamlıyoruz!

Tarihimizin en erdemli şehitlerini, burjuva mahkemelerini devrimin bir sandalyesi olarak kullanan ve bu ilkelerden şaşmayan komünistlerin bilinç ve tavrından vazgeçmeyeceğimize dair söz vererek anıyoruz!

Şehitlerimizi, ordumuz **TİKKO**'nun yiğit, kahraman ve yılmaz savaşçılarının namlularında çıkan özgürlük kurşunlarıyla selamlıyoruz!

Yeni ve güzel geleceğin yaratıcısı olan şehit yoldaşlarımızı, çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının sarsılmaz sınıf kini ve devrime öncülük bilinciyle selamlıyoruz!

Komünizm yolunda abideleşerek şehit düşenlerimizi, "Dünya proletaryası ve bütün ezilen halklar kardeştir" Enternasyonal ruhun ve bu ruhtan vazgeçmeyeceğimize dair bir kez daha söz vererek anıyoruz!..

Şehitlerimizi, **"SAVAŞMAK YAŞAMAK, SAVAŞMAMAK İSE YOKOLMAK DEMEKTİR"** MAOİST ilkesinden hareket edeceğimize dair söz vererek selamlıyoruz!

Ve Kızıl Şehitlerimizi, Partimizin amaca ulaşmak için onun şaşmaz meşalesi olan programımız

doğrultusunda yürüttüğümüz köylü Gerilla Savaşını daha bir yükselteceğimize, **TİKKO**'nun namlularında kızıl kurşunların daha gür çıkacağına ve bu ilkeleri daha çok savunacağımızı ve de onun doğruluğuna olan inancımızı bir kez daha tekrarlayarak selamlıyoruz. Ve bu mecradan asla ve asla dönmeyeceğimize dair sizlerin şahsında ant içeriz!

Devrimin kızıl güzergahında bedenen aramızdan ayrılarak bu güzelim bereketli toprakları kanlarıyla sulayan Partimizin önder kadro, üye ve savaşçılarını bu haftada anarken, onların altın harflerle tarihimize kattığı erdemlere ilişkin ve onlardan sözetmeden önce, Paritimizin her yıl **OCAK** ayının **SON HAFTASINI, neden "PARTİ ŞEHİTLERİNİ ANMA HAFTASI"** olarak ilan ettiğinin altında yatan tarihsel gerçekliği açıklamakta fayda var.

Öncelikle şu gerçek bilinmeli ve kavranmalıdır ki, her kavramın altında nasılki somut bir olgu var ise, öylede sosyal kurtuluş mücadelemizin şu kısacık ama şanlı kavga tarihi çok anlamlı günler ve haftalarla yüklü olduğuda gerçektir. Yine, aynı şekilde her anma ve adlandırmanın altında da somut tarihsel olayların yattığı ve bu somutluktan ayrı düşünülemeyeceğininde bilinmesini isteriz.

İşte Partimizin her yılın 24 Ocak'tıyla 1 Şubat arası yedi günlük süreyi **"PARTİ ŞEHİTLERİNİ ANMA HAFTASI"** olarak anması ve ilan etmesinin nedenleri ise şöyledir: Birincisi, bu hafta içerisinde Partimizin mirasçısı olduğu **TKP**'nin kurucu önderi olan **Mustafa SUPHİ** başta olmak üzere 4 Merkez Komitesi üyeside dahil 15 Komünist kadronun Kemalistler tarafından kiralık katil olarak tutulan Topal Osman canavarı aracılığıyla 28 Ocak 1921 günü Trabzon yakınlarında Karadeniz'in azgın sularında katledilmeleri olayı iken; ikincisi ise: Çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının kurmay heyeti Partimiz **TKP (ML)**'nin kurucusu ve önderi ve aynı zamanda ordumuz **TİKKO**'nun başkomutanı **İbrahim KAYPAKKAYA**'nın 24 Ocak günü (1973); faşist diktatörlüğün eli kanlı askeri iti, Fehmi Altınbilek komutası altındaki askeri güçler tarafında yaralanarak 28 Ocak günü esir alınması ve yine İbrahim yoldaşın yaralandığı gün aynı beyaz ordu ve onun timi tarafından silahlı çatışma sonucu ordumuzun kurucu komutanı ve çokdeğerli kadrosu olan **Ali Haydar YILDIZ**'ın katledilmesi; gibi olaylar Partimizin ve Türkiye devrimi açısından çok önemli olaylara tanıklık ettiğinden, Partimiz 1978 yılında gerçekleştirmiş olduğu I. Konferansta bu haftayı kızıl hafta olarak anmalı diye karar almıştır. İşte bu nedenledir ki o gün bu gündür her yıl Ocak ayının son haftası Partimiz tarafından Kızıl Hafta olarak anıla gelmektedir. '78 yılına gelinmeden Partimizin çok değerli kadrolarından ve Partimizin ve devrimin ilk kadın şehidi olan **MERAL YAKAR** yoldaşın '73'ün 22 Ocak'ında nar kırmızı kanıyla devrim tarlasını suladığınıda unutmadan söyleyelim. Yine Partimizin değerli üyesi **TİKKO**'nun güzide komutanlarından (şehir) ve savaşçılarından **Atilla ÖZKAN** yoldaşı, faşist diktatörlüğün polis timleriyle girdiği çatışmada şehit verdiğimizide (18 Ocak 1976) anmadan geçmeyelim.

'78 sonrası bu ay ve hafta içerisinde şehit düşen birçok kadro, Parti üyesi ve savaşçının olduğunuda ayrıca belirtmeden geçemeyeceğiz. Bunların başında Partimizin önder kadroları arasında yer alan (Merkez Komitesi Üyesi) **Manuel DEMİR** (24 Ocak '88) **Metin KAYA** (1987) ve **Haydar ASLAN** (1981) adlı yoldaşların geldiğinide belirtelim. Partimiz ve devrim tarihlerine kızıl harflerle adlarını yazdırmasını bilen yoldaşlarımızın kanıyla bu hafta daha bir boyanarak kızıllaştığını da Partimiz ve devrimimiz canlı tanıktır.

"Ölenler dövüşerek öldüler", hem de güzel yarınları kurmak, eskiyi yıkmak için. Dahası, güneşi fethetmek üzere silahı elde vurusarak halkının özgürlük kavgasında şehit düşenler güçlerini kavga ve kanla yoğurarak güneşe gömülmesini bildiler.

Evet, tarihin yaprakları 24 Ocak 1973'ün sabahın tan vaktini gösterdiğinde **DERSİM**'in **ZEL** Dağı (Vartinik köyü Mirik Mezrası civarı) Türkiye Proletaryasının öncü örgütü **TKP (ML)**'nin kurucusu ve özdeşi **İbrahim KAYPAKKAYA** yaralı bir şekilde upuzun ak karlar üzerinde yatarken; diğer yandan bu büyük kavga ustasının çok sevdiği önder kadro ve yiğit komutan, hem de Türkiye Proletaryası ve ezilen halklarının yakıcı bir biçimde ihtiyaç duyduğu bu Kızıl Karanfillerden **Ali Haydar YILDIZ** yoldaşın Fehmi Altınbilek komutasındaki beyaz ordu tarafından kalleşçe katlediliyordu. Karanlığın hala çözülmediği ve güneşin o ilk kızıl ışıklarının dağların ufuklarında fışkırmak üzere iken ak karlar, önderlerimizin kıpkızıl kanlarıyla yıldırım hızıyla havalanarak boyanıyor ve karanlıklar yırtılıyordu. Bu çatışmada bir kısım yoldaş düşman çemberini yararak kurtuluyor ve özgürlük savaşımının acı denizinde kavgalarına devam ediyorlardı. Bu durum, halkımız, devrimimiz ve Partimiz için sevindirici ve teselli kaynağı oluştururken, diğer taraftan başta Partimizin özdeşi **İbrahim KAYPAKKAYA** ve güzide kadrolardan **Ali Haydar YILDIZ**'ın bedenen aramızdan ayrılışları ve esir düşmektense Partimiz, sınıfımız ve devrimimiz için yeri doldurulması çok büyük bir boşluk bırakılıyordu. Bu durum halkımız ve Partimiz üyelerinin yüreğini acıya boğuyor, ama onların bilinçlerini daha bir zenginleştiriyor, sınıf kinlerini ise daha çok biledi açık.

Beyaz ordu vb. düşmanlarımız bu büyük kayıplarımız karşısında oldukça sevinip umutlandılar. Ancak düşmanlarımız bilmiyorlar ki, halk için ölenlerin daha bedenleri toprağa düşmeden bir damla kanları bile kendilerinin çürüyen

düzenlerinin ömrünü kısaltmak için çok anlamlı bir değer kazanıyor ve bu damla kanlarla o güzelim topraklar öylesine sulanıyor ki, bu gelişmeyi kimse durduramıyor. Bu topraklardaki gerilla savaşımız, halkımızın durumu bunu canlı bir şekilde kanıtlamıyor mu? Hemde fazlasıyla kanıtlıyor!..

Düşmanlarımız unutmasınlar ki, kavganın kızgın ateşinde bedenen aramızdan ayrılanlar daha toprağa düştükleri an bile, halkımızın, bizlerin ve gelecek kuşakların yüreklerinde, bilinçlerinde ve dillerinde dilden dile, gönülden gönüle ve telden tele kahramanlık türküleriyle anılacak; güzel ve iyi anılarıyla geleceğe ışık tutacak ve devrimin ulu çınarları olarak hep dimdik ve uzun erimli olarak yaşayacaklardır. Dahası, devrim tarlasına tohumlar olarak serpildiklerini ve bunlardan binlerce filizin yeşerdiğini/yeşereceğini göremeyenler, ne kadar inkarcı olursa olsunlar ve ne kadar güçlü olursa olsunlar yine de tarihin gelişmekte olan haklı akışını durdurmaya güçleri yetmeyecektir. Çünkü, tarihi yaratan bir avuç kan emici zorba ve sömürücü sınıflar değil, halkımız ve onun kurtuluşu için mücadele eden devrimcilerdir. Çünkü, haklı olan halkımız ve bizleriz.

"Vurulmuşum!
Dağların kuytuluk bir boğazında
Vakitlerden bir sabah namazında
yatarım
Kanlı ve upuzun ..."

Ölenlerin arkasından matem tutmaya hiçmi hiç hakkımızın olmadığını çok iyi bilmeliyiz. Tam tersine onların ölü bedenleri bizim için cesaret kaynağı olmalıdır. Yani, ölenlerimizin örnek erdemlerini savunup uygulayabiliyorsak, ancak o zaman onlara gerçek saygıyı göstermiş oluruz. Yoksa, şehitlerimiz için ne kadar da ajitatif söz söylesek ve yas tutsakda, bu amaçsız bir çaba ve tavır olur. Öyleyse onlardan öğrenmesini bilelim!

Partimizin kurucusu İbrahim **KAYPAKKAYA**'nın yaralı olarak esir düşmesi, **Ali Haydar**'ın ise şehit düşmesi sonucu Partimiz çok ağır darbe aldı, fakat örgütsel olarak henüz yenilgi alınmamıştı. Ancak, bu önemli darbelerin yenilgiyi hızlandırdığınıda söyleyelim. Yenilginin nedenleri bu çok değerli önder kadronun yitirilmesine bağlamak ne denli saçma bir düşünce ise, öylede yenilgiyi "Partimizin programatik düşüncelerine bağlamanın da yani programatik görüşler ve **İbrahim**'in "subjektif" değerlendirme yapması sonucu yenilgi alınmıştır" diyenlerin düşünceside o kadar saçma bir düşünce ve tavır olduğu da açıktır!

Burada yeri gelmişken şunuda vurgulayalım ki, evet tarihin gelişmesinde birey belirleyici değil, yani "tarihi yaratan birey değil", fakat bu bireyin tarih üzerindeki etkileyici faktörünün reddi anlamına gelmeyeceği de açıktır. Hele hele de söz konusu bireyler bir komünist partisinin kurucusu ve onun her yönlü üretken kafasına sahip kişisi ise, bu durum daha çok yakıcılığın hissettirir. İşte **İbrahim KAYPAKKAYA**'nın böylesine Türkiye devrimi, Türkiye proletaryası ve Partimizin yakıcı bir şekilde ihtiyaç duyduğu bir dönemde aramızdan bedenen ayrılması, hem Partimizi hem de onunla bağlantılı olarak sosyal kurtuluş mücadelemizi oldukça olumsuz yönde etkilediğinede parmak basacak olursak, bilimsel bir belirleme yapmış oluruz.İşin önemli bir boyutunu burası oluştururken, diğer önemli boyutunu ise İbrahim yoldaşın esir düşmesi sonra geride kalan kadroların parti çizgisi doğrultusunda hareket etmeyerek patır patır şehirlerde yakalanmaları ve Partimizin yenilgisini beraberinde getirmesi oluşturmaktadır. Daha açık bir deyişle ifade edecek olursak, esir düşmeyipte hayatta kalan yoldaşlar eğer parti programı doğrultusunda hareket edip kıra yerleşmiş olsalardı, parti 1. yenilgisini almayacaktı. Şu acı ve acı olduğu kadar üzücü olan gerçekliğe bakın ki, Partimizin yönetici kadrolarının dan tutalımda diğer üyelerine kadar ezici çoğunluğunu şehirlerde polisin operasyonları sonucu esir düşmüşlerdir. Bu da gösteriyorki, komünistler, **KENDİ İLKELERİNİ UYGULAMADIKLARI ZAMAN YENİLGİYE UĞRAMALARI KAÇINILMAZDIR!** Ki aynı durum, yani II. yenilginin nedenleri de aynıdır. Çünkü, burada da program uygulanmamış, ilkeler uygulanmayarak parti şehirlerden darbeler alarak yenilgiye uğramıştır.

Partimiz, kuruluşundan günümüze dek iki yenilgi almış olsa da ve önderlik kurumundan yoksunda kalmış olsa, yinede kavga bitmedi/bitmiyor ve devam ediyor. En önemliside bu yenilgilerden hareketle bazı revizyonist ve oportünist güruhların gerek programsal, gerekse örgütsel olarak Partimizin tasfiye çabalarının bertaraf edilmiş olmasıdır. Ki bu başarının altında daha çok parti tabanı ve yeni kadroların yattığını da söyleyelim..

"Parti şehitlerimizi anma haftasında" Partimizin geçmiş tecrübelerinden öğrenmemiz gereken önemli bir nokta da, Partimizinkuruluşundan (24 Nisan '72) günümüze dek Partimizden ayrılan grup ve grupçuklara karşı "zor" kullanma yöntemine başvurmamasını, tekrar takdirle anmadan geçmeyelim. Partimizin tarihine böylesine kan lekeli izleri bırakacak noktaların dahi düşmemesi, partimizin ne denli komünist bir Parti ve ideolojiye sahip olduğunu, bariz bir şekilde ortaya koymaktadır. Ki, komünistlere ve Komünist Partisine bundan başka bir tavır ve anlayışta yaraşmaz.

Doğru yolda ve doğru yöntemlerle yoluna devam ettiği içindir ki, Partimizden ayrılan "grup" ve "grupçukların" çoğunluğu, ya tarih sahnesinden silindi, ya tekrar Partimize katıldılar, katılmayan ve miadlarını yitirmeyip hala

örgütsel varlıklarını sürdürenlerle ise, dostane ilişkilerimiz devam edegitmektedir.

Yine, bu bilimsel bilinç ve yöntemledir ki, dünya komünisthareketi içerisinde eşine ender rastlanır pratik bir tavırla her iki yapının birliği gerçeklik halini aldı. Yoksa, "o yüce slogan ve büyük dava olan birlik" olgusu gerçeklik kazanabilir miydi? **Bu güzide gelişmenin Partimiz ve devrim tarihine oldukça katkıda bulunduğunu, her kim göremiyor veya inkar ediyorsa, o kişi gerçek komünist değildir!**

Kuruluşundan günümüze dek Partimizin onlarca kadro, yüzlerce savaşçı ve üye kaybederek şehitler kervanına kattığını ve bu uğurda halada şehitler vermeye devam ettiğini/edeceğinide söyleyelim. Başta çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryası olmak üzere ezilen halkların aydınlığa kavuşması için karanlığa kurşun sıkarak silah elde şehit düşen yoldaşlarımızın sayısının üç yüze (300) yaklaştığını söylersek, devrimin daha gonca döneminde ne kadar da şehit verdiğimiz açığa çıkar. Geriye dönüp baktığımızda 22 yıllık parti geçmişimizle hayli geri seviyede köylü gerilla savaşını yürüttüğümüzü abartmadan ve küçümsemeden söylemek zorundayız. Ve hala da bu konuda bir dizi eksiklik ve zaaflarımızın olduğunuda söylersek, varolan gerçekliğimize parmak basmış oluruz.

Partimizin şehitleri arasında neredeyse onlara varan MK üyesi olduğunu söylersek, kayıplarımızın ne kadarda büyük olduğu ortaya çıkar. Evet biz biliyoruz ki kan dökülmeden, bedel ödenmeden hiçbir şey elde edilemez. Hele hele devrim işi daha çok zordur. Dolayısıyla, bunun için daha çok çalışmak ve bedel ödemek zorundayız. Gün gelecektir ki günde onlarca, yüzlerce hatta binlerce şehit vermemiz kaçınılmaz olacaktır. Sorun şehit vermek değil, engin ufukları fethetme mücadelesinde geçmiş olumsuzluklardan dersler çıkarmak olmalı ve geleceği geçmişin iyi ve güzel yanlarıyla bina etmek olmalıdır. İşte bunu başarabilirsek, ne mutlu bize!Ancak o zaman şehitlerimizin bizlere bıraktığı kızıl bayrağı yere düşürmeden onur ve gururla dalgalandırmış olacağız. Yoksa o güzelim kızıllığa leke sürmüş oluruz.

Ve şunu çok iyi bilmeliyiz ki; parti şehitlerimizin isimlerini ve erdemlerini buraya sıralamak ya da onlar için ajitatif sözler söylemekle ya da bir dakikalık saygı duruşuyla, sadece gerçek görevimizi yerine getirmiş olmayız! Dolayısıyla şehitlerimize karşı gerçek sayığının şu yollardan geçeceğini asla ve asla unutmamalıyız: Birincisi, tüm şehitlerimizin güzel ve iyi erdemlerini kendimize örnek alarak pratikte yolumuzu aydınlatan fener olarak kullanmak iken; ikincisi ise, bugün Partimiz önderliğinde devam etmekte olan Köylü Gerilla Savaşını daha bir yükseltmek için bilinç/cesaret ve olanca gücümüzle pratiğe yüklenmek olmalıdır. Yoksa, tarihimiz ve gelecek kuşakların bizlerden hesap sorması kaçınılmaz olacaktır.

Çünkü, Marks'ın dediği gibi, "Silahlı ayaklanma ile oynanmaz. Devrimle oynanmaz." Mademki, silahlı mücadeleyi başlatmış ve bu bayrağı göndere çekmişsek ve istenilen düzeyde olmasada silahlara sarılmışsak, öyleyse bu bayrağı artık aşağı indirmemek ve daha yükseklere çekmek için daha çok çaba, daha çok savaşmak zorundayız!. Yoksa, halklar daha uzun süreli sömürülüp, ezilecek ve halkın bu mezalim faşist diktatörlükten kurtulup kendi iktidarını kurması gecikmiş olacak. Bunun için zaman geçirmeden TİKKO saflarında faşist diktatörlüğe karşı silah elde savaşmak üzere ona katılalım ve TKP (ML) önderliğinde örgütlenelim! Çünkü, düşmanlarımıza karşı sağlamlaşmanın birinci noktası ideolojik ve siyasi eğitimse, bundan kopmaz bir şekilde ayrılmayan diğer bir nokta ise silah elde savaşmanın kendisidir. Bu kızgın ocağın örsünde dövülenlerin partiye daha uygun olarak şekillendiğini yadsımak, ya da görmezlikten gelmek "Yaşamak savaşmaktır" ilkesini reddettiği gibi parti programınıda reddediyor demektir. Fazla uzağa gitmeye gerek yok. Bunun en canlı tanığı Partimizin geçmişidir, dersek yeterli olur!

Bütün parti şehitlerimizden tek tek söz etmedik ama bütün kızıl şehitlerimizin adlarını kendimize kimlik, kavgalarını ise kendi tarihçemiz olarak bilince çıkarıp yüreğimizin en derin ve temiz köşesinde anabiliyor ve onlara layık davranabiliyorsak, ne mutlu bizlere! Tarihimiz onlara hak ettiği uygun mezarı buluncaya dek; onları kalbimizde mermerleşmiş abide, bilincimizde ise geleceği adımlamada meşale olarak kalacaklardır!

Onlar, bedenen aramızdan ayrıldılar, fakat yüzyıllarda geçse düşünce ve güzel anılarıyla gelecek kuşakların kalbinde ve beyinlerinde anılacaklardır! Anıları örnek olsun! Zor, ama şanlı kavgada şehit düşenler ölümsüzdür. Onlardan öğrenmesini bilelim!

-PARTİ ŞEHİTLERİMİZ ÖLÜMSÜZDÜR!
-ŞAN OLSUN PARTİ ŞEHİTLERİNE!
-DEVRİM ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
-FAŞİST DİKTATÖRLÜK DÖKTÜĞÜ KANDA BOĞULACAKTIR!
-YAŞASIN KÖYLÜ GERİLLA SAVAŞIMIZ!
-VUR GERİLLA VUR KIZIL SİYASİ İKTİDARI KUR!
-YAŞASİN PARTİMİZ TKP (ML)
-YAŞASIN KIZIL ORDUMUZ TİKKO!
-YAŞASIN KOMÜNİST GENÇLİK ÖRGÜTÜMÜZ TMLGB!

OCAK '94
TKP (ML)-MK-SB